

Μόσχας Κύριλλος: Ο Κύριος μας απελευθέρωσε από την σκιά του θανάτου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Μόσχας](#)

Το μήνυμά του για την λαμπροφόρο ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου εξέδωσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος.

Ο Μακαριώτατος αναφέρει μεταξύ άλλων: “Τὸ Πάσχα τοῦ Χριστοῦ σηματοδοτεῖ τὴν διάβασιν ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς γῆς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἐνότητα μετὰ τοῦ ἡμετέρου Δημιουργοῦ καὶ Λυτρωτοῦ. Διὸ καὶ χαίροντες ἐπὶ τῷ δι’ ἡμᾶς Ἀναστάντι Ἰησοῦ καὶ μετ’εὐχαριστίας ποτήριον σωτηρίου λαμβάνοντες (Ψαλ. 115, 4), ἐν ᾧ ἡ Ἐκκλησία δίδει ἡμῖν τὸ ἀληθὲς Βρῶμα καὶ Πῶμα τῆς ἀθανασίας, τουτέστιν Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, ἀκαταπαύστως καὶ ἀσιγήτως δοξάζωμεν τὸν Κύριον δι’ ἔργων ἀγάπης καὶ ἐλέους ἀναδεικνυόμενοι πιστοὶ μαθηταὶ Αὐτοῦ”.

Ολόκληρο το μήνυμα του Πατριάρχη Μόσχας:

Τοῖς αἰσιοδόξοις πλήρεσι τεραστίας πνευματικῆς δυνάμεως ῥήμασι τούτοις

ἐγκαρδίως χαιρετίζω πάντας ὑμᾶς καὶ συγχαίρω ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ λαμπροφώρῳ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις οὐ τυχαῖον χαρακτηρίζει τὴν ἡμέραν ταύτην ἑορτῶν ἑορτὴν καὶ πανηγύρεων πανήγυριν, διὸ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ στερρόν ἔρεισμα τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ ἐλπίδος. Ἐν ταύτῃ ἡ μεταμόρφωσις καὶ ἡ ἀνακαίνισις ἐκάστου ἀνθρώπου, τὸ φῶς τῆς ζωῆς αἰωνίου καὶ ἡ πηγὴ τῆς διαχρονικῆς εὐφροσύνης. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἔφθειρε τοὺς πλέον φοβεροὺς ἐχθροὺς τοῦ βροτείου γένους, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον, ἔλυσε τὸ μεσότοιχον μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ κακοῦ.

Γεραίρων τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ὁ Ἅγιος Νικόλαος Σερβίας ἔγραφεν ὅτι: «Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μόνη νίκη, ἥ δύνανται χαίρειν πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὄντα ἐκ τοῦ πρωτοπλάστου ἕως τοῦ ἐσχάτου. Πᾶσα ἄλλη ἐπὶ τῆς γῆς νίκη διήρει καὶ διαιρεῖ τοὺς ἀνθρώπους... Μόνον ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ὡς ἥλιος τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ἐκχέει ἐπὶ πάντας τοὺς στέκοντας ὑποκάτω αὐτοῦ» (Ὁμιλίαι. Τὸ Εὐαγγέλιον περὶ τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι παντὶ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιδιώκοντι τὴν σωτηρίαν, παντὶ πιστεύοντι καὶ ἀκολουθοῦντι τὸν Χριστὸν κεχάρισται ἡ δυνατότης ἵνα ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ γίνῃ, κατὰ τὸν Ἀποστόλον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, πεφιλημένον τέκνον Θεοῦ (Α΄ Ἰω. 3, 1).

Τὸ Πάσχα ἑορτάζομεν πανηγυρίζοντες οὐχὶ τὴν διάβασιν ἐκ μιᾶς γῆς εἰς ἄλλην, ἔστω καὶ ἐκείνην τῆς Ἐπαγγελίας, ὡς ἐώρταζον οἱ ἀρχαῖοι Ἑβραῖοι, χαίροντες διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ πολυετοῦς δουλείας τῆς Αἰγύπτου. Ἄλλην σημασίαν ἔχει τὸ ἡμέτερον Πάσχα. Ὁ Κύριος ἀπηλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκότους ἁμαρτίας καὶ τῆς σκιᾶς θανάτου (πρβλ. Λουκ. 1, 79) καὶ ἐχαρίσατο ἡμῖν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

«Εἰς τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας ὠδήγησεν ὁ Χριστὸς τοὺς ἐν φυλακῇ τεθλιμμένους, εἰς τὰ ὕψη τοῦ Παραδείσου ἀνήγαγε τούτους ἀγαλλιώμενος» (Ὑμνος ΛΗ΄). Τοῦτοι οἱ ἐμπνευσμένοι στίχοι τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἀποτυποῦσι βαθεῖαν βίωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Πάσχα, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ κακοῦ ἐπὶ τούτου. Δὲν ἐξέλιπε τὸ κακόν, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ἀπέκτησε τὴν δυνατότητα ἵνα χάριτι Θεοῦ πολεμήσῃ τὸ κακόν καὶ νικήσῃ τοῦτο διὰ τῆς μετανοίας, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Θείας Εὐχαριστίας κοινωνίας τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος. Ἐπομένως ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου διατρανοῦμεν ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ἡμῶν διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν (πρβλ. Ῥωμ. 8, 11).

Τὸ Πάσχα τοῦ Χριστοῦ σηματοδοτεῖ τὴν διάβασιν ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς γῆς πρὸς τὴν αἰῶνιον ζωὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἐνότητα μετὰ τοῦ ἡμετέρου Δημιουργοῦ καὶ Λυτρωτοῦ. Διὸ καὶ χαίροντες ἐπὶ τῷ δι' ἡμᾶς Ἀναστάντι Ἰησοῦ καὶ μετ'εὐχαριστίας ποτήριον σωτηρίου λαμβάνοντες (Ψαλ. 115, 4), ἐν ᾧ ἡ Ἐκκλησία δίδει ἡμῖν τὸ ἀληθὲς Βρῶμα καὶ Πῶμα τῆς ἀθανασίας, τουτέστιν Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, ἀκαταπαύστως καὶ ἀσιγήτως δοξάζωμεν τὸν Κύριον δι' ἔργων ἀγάπης καὶ ἐλέους ἀναδεικνυόμενοι πιστοὶ μαθηταὶ Αὐτοῦ.

Ἄν καὶ ἡ ἐπιδίωξις ἡμῶν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ πρόοδος κατὰ Θεὸν δύναται ἵνα φανῇ ἐνίοτε ταπεινὸν δίλεπτον τῆς χήρας (πρβλ. Μκ. 12, 42), φροντίζομεν πάντοτε ὅπως μὴ ἀποδυναμῶται ἐντὸς ἡμῶν ἡ ἐδραία πίστις καὶ ἡ ἀκλόνητος ἐλπίς, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ἡμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ (πρβλ. Α' Κορ. 15, 58).

Ἀποδίδωμεν δὲ αἶνον καὶ δόξαν τῷ Ἀναστάντι Σωτῆρι, κατασπαζόμενοι ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ καὶ κοινωνῶν τῆς αἰθαλοῦς ἀναστασίμου χαρᾶς καθιστῶντες πάντα ἄνθρωπον, ὃν ὁ Θεὸς φέρῃ εἰς συνάντησιν μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν πορείαν τοῦ βίου, λόγῳ καὶ ἔργῳ μαρτυροῦντες ὅτι

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Ο ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ

+ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Φωτό: Kirill Zykon / Agency Moskva